

[Inge Fischer Møller]

råder, vi ikke tidligere har været opmærksom på, og som bør omfattes af lovforslaget.

Jeg skal slutte med at tilsige mit partis velvillige og meget interesserede arbejde i udvalget.

Arne Christiansen (V):

I en tid, hvor samfundet har behov for drastiske indgreb over for den stadig voksende krise, ikke mindst i form af erhvervsvenlig lovgivning, burde regeringen vise mere tilbageholdenhed med forslag som det foreliggende, for det er for det første efter venstres opfattelse overflødig, og det vil for det andet ved sin fremkomst i uhyggelig grad komme til at belaste folketingets erhvervsudvalgs arbejde, der efter min opfattelse skulle have andet og mere konstruktivt at beskæftige sig med i den nærmeste tid. For det tredje vil det i sin udvidede form i forhold til forslagene fra april 1977 og maj 1978 uvilkårligt efterlade det indtryk, at vi her har et nyt vidnesbyrd om regeringens voksende tilbøjelighed til at gennemføre ideologiske forslag, ikklædt en unødvendig reforms klædebon, oven i købet i en tid, hvor man ikke har behov for slige reformer, men hvor man skulle koncentrere sig om andre, væsentlige ting.

Venstres ordfører sagde i 1977, at udgangspunktet var ukorrekt beskrevet. Lovforslaget hviler ikke som anført i ministerens fremsættelsestale og i bemærkningerne til lovforslaget på forsikringskommissionens betænkning. Hvad den kom til af forslag til nødvendige lovændringer, var et behov for at få gennemført en standardisering af tilbud, så forsikringstagerne fik større mulighed for at sammenligne foreliggende tilbud, og det er gennemført.

Vi kan konstatere, at forslaget alligevel er på ikke 243 paragraffer som sidste gang, men 273 paragraffer. Jeg er vel vidende om, at en del af udvidelsen kan skyldes andet selskabsdirektiv fra EF, men det skyldes jo også, hvad der fremgår af bemærkningerne, i høj grad dette tings beslutning i december om at indføre 1/3 medarbejderrepræsentation i bestyrelser, og hertil kommer så kravet om offentlige repræsentanter i forsikringsselskabernes bestyrelse, i lighed med hvad der er tilfældet i banker og sparekasser. Vi mener ikke, der er behov for dette. Her er altså et område, hvor man – man kan ikke sige ad

bagdøren, da det står i forslaget – indfører medarbejderrepræsentation i koncernbestyrelser, men der foreligger ikke nogen generel vedtagelse om det i dette ting.

Det kan også være interessant at sammenholde disse bestræbelser med, hvad der senest er kommet frem om regeringens planer om at anvende forsikringsselskabernes frie midler til selektiv investering i erhvervslivet. Dette sammenholdt med den eventuelle fremtidige sammensætning af bestyrelser i forsikringsselskaber kan nok give anledning til alvorlig eftertanke.

Jeg synes også, at denne nye styrelsesform i forsikringsselskabene, hvis det virkelig blev gennemført, måtte give anledning til nogen utryghed blandt forsikringstagerne. Der står jo nemlig ikke noget krav om sagkundskab af nogen art hos dem, man agter at indsætte i denne bestyrelse; der vil måske snarere blive tale om en udvanding.

Det er nærliggende for venstre at karakterisere forslaget som socialdemokratiets endelige tilløb til nationalisering af vort forsikringsvæsen. Hvorfor så ikke sige det rent ud? Det skinner også klart igennem i forslaget til en bureaukratisk udvidelse af det nuværende forsikringstilsyn, der skal afløses af et råd og et direktorat, som jeg forstod fru Inge Fischer Møller er vældig glad for, men vi kan jo heller ikke være enige om alting – i det hele taget ikke om ret meget i dette forslag. Det vil altså sige, det skal udvides, og der skal administreres for forsikringstagernes penge. Behovet for en sådan ekspansion er efter vor opfattelse ikke dokumenteret.

Der er elementer i forslaget – jeg tænker på konsekvensen af det andet selskabsdirektiv, pensionskassernes fremtidige placering, sikkerhed for forsikringstagerne i tilfælde af et selskabs sammenbrud, gennemsigtighed i regnskaber – som vi vil være parat til at se på.

Jeg skal i øvrigt ikke her ved førstebehandling gå ind i de enkelte paragraffer, men vil kun fastslå, at vi her står over for et forslag til en af de mest omfattende erhvervslove i Danmark, og så er det altså en lov, for hvilken behovet i høj grad er diskutabelt, når det gælder væsentlige elementer i forslaget. Der er derfor brug for en grundig kulegravning både af forslagets enkelte paragraffer og af ministerens intentioner under udvalgsarbejdet.